

versionem: cū tuis Didascalis Emblematis. Huberum
suis intolerabilem tandem fore, pridem mihi persuasi: senti-
ent ejus Patroni colubrum se in sinu fuisse: et sanè digni
sunt, qui stē litis preferunt, ut deat poenae.
Rectē mores, socias preces nobis pro Electore et ejus novā
nuptā concipiendas, ut sit conjugium concors, fecundum.
Gaudet autem nos deo. Salatem dico Charissimis tuis collegis
et Doctissimo Quirinio Reitero. Scripsi defatigatū fundendis
epistolis. Servet te D. Jegg. Basilea 24. Julij 1593.
Tuas Joh. Græneus.

230)

Martinus Sydius Davidi Pareo
Salatem in Christo Jera. Literis illis tuis, D. Doctor, quibus per
M. Roggiū missis de prædestinationis dogmate. ad me scri-
pseras, jam ipsis vernis nudinis, immo antè respondi. Sed
intelligo literas illas fortasse non ante autumnales nudinas
tibi redditas esse. Ergo itaq, ut mihi significes, an illas
vel tandem acceperis. Si enim interciderunt, repetam scri-
ptionem, nam exemplar mihi retinui. Si autem acceperis,
valde rogo, ut ad Epistolam mihi respondere ne graveris.
ostenderam n. videri mihi penitus adversari istis, quæ scri-
pseras ad me, D. Zanchium. Agnosco D. Ursinum ad minui-
endam invidiam, quam concitare nobis Jacobus Andrea studebat,
ita in Respons. ad formulam concordie locutum. Sed, Mi D. Pa-
reë, non credas quomodo illis locis abutantur, qui et à vobis
et à nobis in doctrinā de Prædestinatione dissentiant. Colli-
gant enim inde, si reprobatio sumta pro decreto pūniendi
vel ordinatione ad damnationem, causam proximam ha-
bet peccatum reprobatorum: igitur eandem habere causam
etiam repro-

276
etiam reprobationem sanctam pro secreto non miserendi:
quia inseparabilia sunt, Secretum non miserendi, et Secretum
puniendi: in eo unum et idem. Meliorem ergo iudicant multi-
cam, quae hactenus usurpata fuit, responsionem, non quidem
de duplici secreto, alio, non miserendi: alio vero, puniendi.
Sed illam per distinctionem secreti et executionis, ex quibus
haec causam habet seuatam, illud vero non idem. Rogo itaque,
non graveris, hanc de re perspicue, atque ideo non nimis
breuiter et concise mihi respondere: qui non recuso etiam
ab infirmis doceri, sedum à Te, qui usque adeo proficisci,
ut talem D. Ursino Discipulum gratuler, et valde cupiam,
ut Ecclesia operam deus, et talentum illud tam ingens
impendas, in refutationem eorum, qui veritatem cuius-
cunque dogmatis oppugnant: ad quam rem mihi videris
placida à Deo dona accepisse: quod etiam gratus ille
ac testimonium publicum, quo te recens auctum audio,
à te efflagitant. Confido igitur amicitia nostra, munio etiam
officio, quo nunc fungeris, tuo, hoc te daturum, ut
et deuota epistola, et illo D. Zanchij loco in pag. 693. volu-
minis de Atributis Dei, mihi respondeas, sicut superiore
Epistola, quam forte serius accepisti, à te petiveram. Perquam
n. cupio cognoscere, an in D. Zanchio et Beza hic aliquid
desideres, et ab eis, quod ita Secretum non distinguant, dissentias.
Vale Doctissime. Parée, et D. Kinedoniam ex me. amanter
quæro, salutes. In eius libro hæc una distinctio nobis displicet.
et alteri distincti secreti et eius executionis minus apte vi-
detur agglutinata.

detur agglutinata. Spero propediem me. in Catalogo nan-
dinarium conspecturum. Apologeticum suum pro S. Ursini
Fundamento de Coenâ Domini impudenter post 30. annos
appugnato à Supplantatore. Lauringensi. Francuerâ 22.
Decembris 1593.

231

ENOCHO HIMMELIO D. Pareus Salutem.

Quod citius, Mi Himmel, non respondi, questionibus tuis, dabis
partim occupationibus meis, quæ me nunc cum maxime distin-
erunt, partim eò existimabis factum, quod in morâ nullum
periculum esset videretur. Nec erat forte necesse, laborem
hunc sumere, cum quicquid respondero, haud multum studiis
tuis sim commodaturus, nisi mercedis loco pro navatâ mihi
operâ explicationem trium questionum obnixè à me peti-
visses. Ne ergo iniquus sim, et debitâ te mercede diutius
fraudem, sic me paucis exsolvo.

Quæris primò; Annon Jacobus cap. II. de fide perfectâ seu for-
matâ loquens duplicem fidei justificantis formam ostendat,
internam et externam; et an utramque voce OPERAM com-
plectatur? Tu utramque putas; ego neutram. Fidei enim
justificantis, ut et rei cuiusque, una est forma, à quâ infor-
matur seu perficitur, et per quam operatur; eaq; interna,
cum sit internus animi habitus, nempe fiducialis notitia et
applicatio misericordiæ Dei et beneficiorum Christi. Opera
verò sunt fructus seu effecta fidei externa: sicut justificatio,
sanctificatio, pax, gaudium etc. ejusdem sunt effecta interna,
quæ cum formâ fidei non debent confundi, quoniam neque
quoad nomen neque quoad rem sunt ipsa fides. Sic operationes
animales et vitales sunt effecta animæ, sed non formæ: fructus
effecta sunt arboris, sed non formæ. Nec caret periculo sen-
tentia tua.